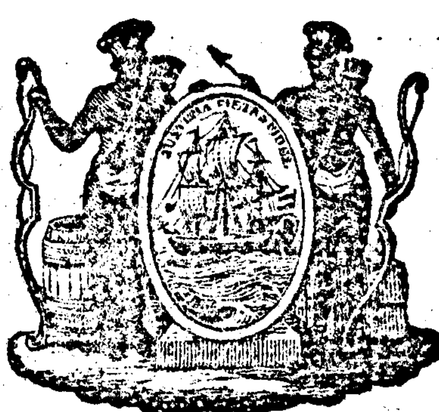
N°. 7. A°. 1839.

WOENSDAG, den 23sten JANUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 21 Januarij 1839.*

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slaven *Willem* en *Charles*, toebehoord hebbende aan FRANS van MEIJERHOFF.
2°. Aan de Slaven *Heintje* en *Zeeman*, toebehoord hebbende aan HUGO JAN van KENNEDIJ.
3°. Aan de Slavin *Georgtina*, toebehoord hebbende aan LAURENS ARON DE MESQUITA.
4°. Aan de Slavin *Nelly*, toebehoord hebbende aan de Weduwe J. L. MALMBERG geboren BÖHNING.
5°. Aan de Slavin *Swaantje*, toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen MARIETJE VAN BAAK.
6°. Aan de Slavin *Johanna*, toebehoord hebbende aan bovengenoemden Boedel.
7°. Aan den Slaaf *Robert*, toebehoord hebbende aan ROBERT FISHER.
8°. Aan de Slavin *Mila*, toebehoord hebbende aan M. M. LOPES: — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. WILLEM BERKENBOOM.
KAREL ELSSTOK.
2°. HENDRIK HUGOOSGIFT.
JAN HUGOOSGIFT.
3°. GEORGTINA JACOBA BOOMGAARD.
4°. CORNELIA BEVERWIJK.
5°. ELISABETH ADOLPHINA ECHTER.
6°. JOHANNA GRASKAMP.
7°. ROBERT ALEXANDER MAST.
8°. MARIA AMELIA BERKEL.

De Gouvernements Secretaris
G. S. DE VEER.

Derde en laatste Oproeping.

De Commissie van INSCHRIJVING EN VRIJSTELLING voor de SCHUTTERIJ van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *ad interim* bij Gouvernements-Order dd. 10 dezer, N°. 314 | 19, roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaands bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1839, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *Vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke FINALE VRIJSTELLING van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling dd. 6 Februarij 1837 en 29 Januarij 1838, voorzien zijn.

Zij zal hare *derde* en *laatste* zitting houden op Donderdag den 24sten Januarij 1839, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters van A tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 27 December 1838.
Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

WEST-INDIË.

PARAMARIBO, 22 *Januarij* 1839.

Omtrent de Aardbeving, welke wij alhier, in den vroegen morgen van den 11den dezer, omstreeks 6¼ uur, voelde, lezen wij heden uit een particulier berigt van *Demerarij*, dat dezelve aldaar, op dienzelfden datum, tusschen 6 en 7 uren 's morgens hevig gevoeld werd, dewelke men voorgeeft *een en eene halve minuut* geduurd te hebben; echter van eenig schade wordt er niets gemeld.

— Tusschen den 5 en 6den September jl. heeft er een zware orkaan gewoed op de Bahamas, vergezeld van zware regens. — De eilanden Long Island, Bight, Exuma en Rum Key hebben zeer zwaar geleden. — De meeste gebouwen zijn vernield en de overige hebben vele schade geleden. Het grootste gedeelte der ingeoogste levensmiddelen is vernield en het overgeblevene naauwelijks goed voor gebruik. De zoutpannen hebben hetzelfde lot gedeeld met den oogst. Te Bight was het water 30 voeten boven de hoogste peil gerezen.

Men schat het getal verongelukte vaartuigen op de Bahamas op omtrent 40; en tot overmaat van ongeluk werden de schepelingen, welke zich uit de verongelukte vaartuigen gered hebben aan de kust van *Florida*, door de Indianen van Kaap *Florida* afgemaakt.

Deze orkaan wordt beschreven als een der hevigsten, welken men ooit ondervonden heeft.

— De *New-York daily expres* van 2 November behelst het uittreksel eens briefs uit Mexico, hetwelk aldus luidt:

» Verscheidene van onze voornaamste staatkundigen hebben hunne populariteit benadeeld door het gouvernement, in het tegenwoordige hagchelijke tijdstip, hinderpalen in den weg te leggen, terwijl de natie bezig is hare uiterste pogingen aantewenden om de onregtvaardige vorderingen van een trotsch gouvernement wederstand te bieden. Zij hebben getracht om eene omwenteling te bewerken, doch zijn ontdekt en gearresteerd geworden. Zij zijn gebrandmerkt met den naam van *fransche federalisten*.

» Er zijn bevelen gegeven geworden om al de regementen uit het binnenland naar de zeekusten te doen optrekken, alwaar reeds eene aanzienlijke krijgsmagt van geregelde troepen verzameld is. Te Jalapa zijn reeds de regmenten van de hoofdstad en andere groote steden bijeengetrokken. Behalve deze zijn er 4000 man te Vera-Cruz en 2000 man in het kasteel.

» De verdedigers van Vera-Cruz hebben besloten zich liever onder derzelver puinhoopen te begraven dan de stad overtegeven. Er worden groote verdedigings toebereidselen gemaakt. Generaal Rincon heeft zich verbonden de plaats niet te zullen overgeven zoo lang er nog een man in het leven is. Er heerscht eene zoodanige opgewondendheid, welke het schitterendste tijdvak des oorlogs voor de onafhankelijkheid in het geheugen terug brengt."

De staatkundige betrekking der vijf groote Mogendheden.

De wederzijdsche betrekking der staten hangt af van hun belang, verandert hun belang, zoo verandert ook hunne betrekking: men zou zich zeer misgissen, indien men dacht dat staatkundige betrekkingen onveranderd kunnen blijven; hierin juist ligt de wijsheid des staatsmans, dat hij de belangen der staten doorschouwt, en daarnaar den werkkring, in welken zij zich bewegen moesten, bepaalt.

Na den val van Napoleon waren de Europische mogendheden door het heilig verbond vereenigd ter onderdrukking der revolutie in Europa. Dienvolgens hadden de congressen te Troppau, Laibach en Verona plaats. Toenmaals waren dus, Engeland misschien reeds uit te zonderen, de groote mogendheden van Europa tot hetzelfde doel, bewaring van den aanwezigen toestand onder de volken, vereenigd; eene wederkeerige vriendschappelijke of vijandige betrekking derzelve onder elkander bestond niet.

Maar met den dood van keizer Alexander en Engelands politiek onder Canning loste zich het heilig verbond op. Toen de oorlog tusschen Rusland en Turkye uitbrak, verklaarden Engeland en Oostenrijk zich reeds tegen, en Pruissen voor Rusland, tot dat het Pruissen gelukte, door zijne gezanten von Canitz en von Muffeling den vrede te bemiddelen, in 1829. Het heilig verbond was door het Russisch-Turksche vraagstuk vernietigd; dat vraagstuk was de as der Europische politiek geworden.

Die nieuwe verhouding der groote mogendheden werd nogtans plotselijk, in 1830, door de Julij-revolutie veranderd. Daar hare schokken zich in geheel Europa lieten voelen, zoo bragten zij, naar de wederzijdsche belangen, eenen nieuwen toestand, aan: Europa verdeelde zich in een Oostelijk en een Westelijk statenstelsel; Oostenrijk, Pruissen en Rusland stonden aan de eene, Engeland en Frankrijk aan de andere zij le.

Thans zijn de gevaren, die men uit de Julij-revolutie vreesde, voorbij, en nu treedt de Oostersche vraag, die intusschen onbeslecht bleef, van nieuws, vermeerderd en versterkt, in de Europische staatkunde op den voorgrond.

Het Oostersche vraagstuk is inzonderheid eene kwestie tusschen Rusland en Groot-britanje. Zij bepaalt zich niet tot het Oosten, daar betreft het slechts een gedeelte derzelve: het is veeleer de rivaliteit der twee vijandigste hoofdstaten van Europa, wier bezittingen, wier handel, wier grondstellingen, wier invloed, kortom wier belangen op verscheidene punten in botsing geraken.

Tot die botsing behoort 1°. De Oost-Indische vraag. Engeland, hetwelk in Indië onmetelijke landen veroverde, heeft, wel is waar, niet te vreezen, dat een Russisch leger aldaar zijnen scepter verbreke, want de marsch van een leger door Perzië en

Afghanistan naar Oost-Indië, is bijna onmogelijk: maar het heeft daar toch indirecte bemoeijing der Russische magt te duchten. Het moet dus trachten, ten minste de landen, welke zijne Oost-Indische bezittingen van Rusland scheiden, op zijne hand te houden, en er den Russischen invloed zooveel mogelijk te weren.

Tot die botsingen behoort 2°. de Perzische vraag. De tegenwoordige schah van Perzie, namelijk, werd reeds bij zijne troonsbestijging door Rusland ondersteund; de Russische invloed werd sedert meer en meer heerschend, en de Engelsche meer en meer verdrongen. Toen nu kortelings de schah van Perzie Herat, eene grensstad van Afghanistan belegerde, bleek het reeds, dat, Rusland voor den schah, Engeland voor Herat partij koos. Groot-britanjes voorstellingen vonden geen gehoor, de Engelsche gezant verliet gevolgelijk het Perzische leger, een Engelsche Oost-Indisch korps is uit Bombay in den Perzischen zeeboezem geland, om daar ten gunste van Herat eene afleiding te maken; en Perzische prinsen hebben zich aan het hoofd van eenen opstand tegen den schah geplaatst. Rusland kan dit slechts zeer ongaarne zien, en er wordt reeds gemeld, dat de schah van Perzië zijnerzijds Ruslands interventie gevraagd heeft.

Tot die botsingen behoort, 3°. De Turksche vraag, de Oostersche vraag, bij uitnemendheid. Sedert de vorige eeuw is Turkijes magt geheel gezonken. Eenige gedeelten zijn door Rusland reeds veroverd, andere reeds op deszelfs hand gehaald, en de oogen van het Russische volk zijn nog steeds naar dit zuiden gerigt. De Russen staan door handelsbetrekkingen met hetzelve in levendig verkeer en de onderworpen volken van Europisch Turkije zijn bijna alle door taal en godsdienst met hen verwant. Moldavië en Walachaijë bevinden zich reeds bij verdrag onder Ruslands bescherming; Servië geniet deszelfs gunst: Griekenland is voornamelijk door deszelfs toedoen tot eenen zelfstandigen staat verheven, en in de laatste tijden was de Sultan zelf genoodzaakt zich gedeeltelijk in Ruslands armen te werpen. Het is blijkbaar, dat Engeland deze zucht van Rusland naar het zuiden, en de overmagt, die het daar heeft verkregen, met leede oogen moet aanzien, vooral daar zijn handel met het Oosten voortdurend grooter beperking lijdt.

Dit is het oogpunt der verhouding tusschen Rusland en Turkije in het algemeen. Wat bijzonderheden aangaat, zoo heeft — om slechts het belangrijkste te vermelden — Turkije bij het verdrag van Hunkiar Iskelessie aan Rusland beloofd, ingeval van oorlog, op Ruslands aanvrage den Bosporus voor vreemde oorlogschepen te sluiten, waardoor iedere vreemde zeemagt, gevolgelijk ook de Engelsche, uit de Zwarte Zee verwijderd gehouden wordt. — Verder wedijveren beide staten om den meesten invloed in het door hen nieuw opgerigte koningrijk Griekenland; de wisselingen der verschillende Grieksche ministerien duiden zulks genoegzaam aan, en in sommige gevallen heeft Frankrijk reeds bemiddelend tusschen Rusland en Engeland moeten optreden. — Ook betreurt Groot-britanje den krijg der Russen tegen de Tscherkessen, en de daaruit voortvloeijende blokkade der Tscherkessische kust. — Dit alles wordt nog bezwaard door de houding van den pacha van Egypte, die in zijnen vroegeren oorlog de Porte dwong Russischen bijstand te zoeken, en thans weder aan onafhankelijkheid denkt, waardoor echter eene nieuwe tusschenkomst van Rusland in de Turksche zaken uitgelokt en Ruslands invloed op de Porte nog grooter zou worden. Geen wonder dus, dat Engeland hier den vrede zoo veel mogelijk poogt te bewaren.

Tot de botsingen tusschen Groot britanje en Rusland, behoort 4°. dat Engeland zijne toestemming niet geeft aan de maatregelen, door Rusland tegen Polen genomen, en dat het, opzigtens de vrije stad Krakau, zijne regten gekrenkt rekent.

Eindelijk moet men hierbij 5°. nog voegen, dat Rusland thans voortdurend meer invloed in Zweden en Denemarken poogt te winnen, om zich daardoor de heerschappij der Oostzee te verzekeren, en welligt te bewerken dat door sluiting van de Sont en de Belt vreemde zeemagten ook daar verwijderd gehouden worden; ten gevolge waarvan het zich mede ten noorden onaantastbaar op zee zou zien, gelijk zulks reeds door het verdrag van Hunkiar Iskelessi ten zuiden het geval is.

Zoo staan derhalve in de hedendaagsche Europische betrekkingen Ruslands en Groot-britanjes belangen, in velerhande opzigt tegenover elkander. Deze verwikkelingen spruiten niet zoo zeer voort uit de veroveringszucht van Rusland, zij spruiten niet zoo zeer voort uit eenen trots van Groot-britanje op zijne overmagt ter zee. Zij zijn veeleer de natuurlijke gevolgen van de botsende belangen dier beide magtige staten, waarvan elke als onafhankelijke zelfstandige mogendheid zijn voordeel te bevorderen tracht.

Het is daarom minder waarschijnlijk, dat deze botsingen thans tot eene vredebreuk voeren; bij groote mogendheden zijn er altijd enkele punten, waar hare belangen elkander kruisen, beide mogendheden hebben buitendien dikwijls bewezen, dat zij geneigd zijn den vrede te behouden; bij eenen kamp zou hier veel op het spel staan; en met den tijd kunnen vele dezer verwikkelingen op eene thans niet te voorziene wijze worden opgelost; desniettemin is het noodig dezelve opmerkzaam gade te slaan.

Welke is nu de stelling, waarin de aangestipte betrekkingen der beide magtige staten de andere groote mogendheden, Frankrijk, Oostenrijk en Pruissen, plaatsen?

Frankrijk is sedert de Julij-revolutie met Groot-britanje verbonden; gelijk zijn bondgenoot ziet het Ruslands invloed in de Middellandsche Zee ongaarne; wanneer derhalve eens een oorlog tusschen Rusland en Engeland uitbarsten mogt, zoo zou het zonder twijfel met zijne zeemagt de Engelsche ondersteunen, daar het te land den Czaar niet aantasten kan. Maar de Fransche dagbladen wijzen nog iets anders aan. Zij gelooven, namelijk, dat in dit geval Frankrijk zich aan den Rijn zou kunnen uitbreiden; en dat gevolgelijk zijne wapenen tegen Pruissen en Duitschland zouden moeten worden gerigt. Zijn de Duitschers eensgezinds, zoo hebben zij den aanval van Frankrijk niet te duchten; doch had dezelve plaats, zoo zou de oorlog tusschen Rusland en Groot-Britanje, die als de strijd tusschen eene landmogendheid en eene zeemogendheid voor het vaste land van minder staatkundig belang zijn zou, met eenen grooten Europischen oorlog om staatkundige beginsels zamenvloeijen.

Wat de Duitsche mogendheden, Oostenrijk en Pruissen, betreft, deze zijn bij de geschillen tusschen Rusland en Engeland niet regtstreeks betrokken; en ofschoon ook Pruissen meer dan Oostenrijk tot Rusland overhellen mogt, zoo grondt zich toch op beide de hoop van een voortdurend behoud en bemiddeling des Europischen vredes, wier verwezenlijking men van de voorzigtigheid en gematigdheid hunner regering verwacht.

ADVERTENTIËN.

(4176) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 25sten Januarij 1839, des voormiddags ten *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La B. No. 226: aankomende COBA OOSTERHUIJZEN.

Paramaribo, den 19 Januarij 1839.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

WIJKMEESTERS der Wijk La. E. adverteeren dat zij *HEDEN* en volgende dagen, de jaarlijksche omschrijving zullen bewerkstelligen.
Paramaribo, den 23 Januarij 1839.

WIJKMEESTERS der Wijk La. D., zullen op Maandag den 28sten dezer, een aanvang maken, met de jaarlijksche opneming in dezelve Wijk; ingevolge Publicatie van 5 | 6 Maart 1828.
Paramaribo, den 22 Januarij 1839.
N. M. SCHUSTER.

(4179) ☞ *BRISTOL SUIKERKALK* in bemande potten bij
A. VAN GELDER Hz.

(4159) OPREGTE *BORDEAUX-WIJN* in oxhoofden, te bekomen bij
A. J. POSNANKI.

(3732) Op *HEDEN-MORGEN* inschrijving der VEERTIG VATEN *SUIKER*, van Plantaadje *PICARDI*, ingevolge vroegere annonces in de Couranten van 16, 17, 18 en 19den dezer maand.
Paramaribo, den 23 Januarij 1839.

(4180) De ondergeteekende is verpligt voor hare gezondheid, eene reis te doen, en verzoekt bij deze aan alle de genen, die iets van haar te vorderen mogten hebben, hunne rekeningen in te zenden; als mede aan al de genen die haar verschuldigd zijn, betaling te presteren, vóór of op den 1sten Maart e. k., en bij gebreke van dien, zal zij de nalatigen zonder onderscheid des persoons, in regten constringeren.
Paramaribo, den 20 Januarij 1839.
Wed. C. E. BURNS,
geb. PETERSON.

(4178) De Ondergeteekende van voornemens zijnde, binnen kort, de Kolonie te verlaten, verzoekt aan alle die hem in privé of aan de Firma van RIES & TABAK verschuldigd zijn, *voor het einde dezer maand*, hunne rekeningen te betalen, zullende na dien tijd alle onbetaalde, ter vervolging worden overgegeven.

Voorts zal door den Vendumeester A. SALOMONS, op *HEDEN* den 23sten, Maandag den 28sten en Woensdag den 30sten Januarij aanstaande, 's morgens om 9 ure, ten Huize van RIES & TABAK, op Vendu worden verkocht:

PROVISIEN, RAAP-OLIE, STUKGOEDEREN, IJZERWAREN, AARDEWERK, VERFWAREN, en hetgeen verder ten voorschijn zal worden gebragt.
Paramaribo, den 23 Januarij 1839.
J. S. RIES.

(4165) H. C. F. LÜSCHWITZ vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, Z. M. Brik *DE WINDHOND*, onder bevel van den Kapitein Luit. ter Zee J. F. KIST, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin, van Curaçao.

Idem, het Schip *Voorwaarts*, Kapt. G. Dos, van Rotterdam; hebbende 38 dagen reis.

Den 19den, Z. M. Brik *DE GIER*, onder bevel van den Luitenant ter Zee der 1 klasse H. J. GALLUP, laatst komende van Hellevoetsluis.

Den 20sten, Z. M. Transport Schip *DE DORDRECHT*, onder bevel van den Kapitein Luitenant ter Zee H. H. COOPS, komende van Hellevoetsluis.

Den 21sten, de Engelsche Schoener *Guiana*, Kapt. S. Pile, van Demerary, hebbende 5 dagen reis; Passagier: de Heer G. M. Forbes.

UITGEKLAARD.

Den 21sten dezer, de Nd. Am. Brik *Ceres*, Kapt. F. Kendall, naar Boston; lading: 254 vaten Melassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. W. E. Herrick, naar Glouchester; lading: 175 vaten Melassie.

Den 22sten het Schip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij, naar Amsterdam; lading: 430 vaten Suiker.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.